

Hemelvaart – jaar B

9 mei 2024

Lezingen

- Hnd 1, 1-11 (Onder hun ogen omhooggeheven)
- Mc 16, 15-20 (Ik ben met u, alle dagen)

Homilie

“Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan heel de schepping”, zegt Jezus in het evangelie tegen zijn leerlingen. Die Jezus heeft een wereldrijk, zijn rijk omvat heel de wereld, heel de wereld behoort Hem toe.

De globalisatie is in de geschiedenis van de mensheid een verschijnsel van de laatste jaren: wereldeconomie, wereldburgers, wereldoorlog, Wereldbank, wereld gezondheidsorganisatie, het wereld wijde web; de hele wereld is als een dorp waar iedereen iedereen kent en waar iedereen alles weet wat er gaande is. Voor Jezus was dat van meet af aan zo. Op de laatste zondag van het liturgisch jaar vieren we Hem als de Koning van het heelal, dus ook van de wereld. Die wereld is zijn werkterrein, zijn machtsgebied. Waarom heeft God zijn zoon naar de wereld gezonden? Waarom? God zag - en ziet nog altijd - dat die mensheid in nood verkeert. Als je in nood verkeert, heb je een redder nodig. En die redder heeft God ons gezonden en gegeven en tot Koning gemaakt, om al die mensen die in nood zijn te redden.

Hoe meer wereldomspannend de verbindinglijnen worden, des te onpersoonlijker de contacten, zakelijk, harteloos en koud. Maar met Jezus is het juist andersom. Hij wil met iedere mens een persoonlijk contact. Zijn regime, zijn heerschappij, is niet gebaseerd op macht, maar op liefde. Het enige wat Hij van ons verlangt is geloof en vertrouwen in God. *“Wie gelooft en gedoopt is, zal gered worden.”*

Om gered te kunnen worden, om zijn reddende macht te kunnen ervaren, moet je eerst geloven, geloven in zijn liefde. En liefde is altijd persoonlijk. Je moet dus geloven in zijn liefde voor *jóu*, dat God van *jóu* houdt. Geloof je dat? Ik zeg niet, voel je dat, maar **geloof je dat**? Geloof je dat er in Gods manier van het uitoefenen van macht er helemaal geen eigenbelang meespeelt, maar alleen belangeloze liefde. Het is liefde tot de dood, nee, het is liefde die sterker is dan de dood! Zo ontstaat er een liefdesgemeenschap, die zich over de hele wereld verspreidt als een gist; die heel de mensheid doordringt van de kracht van het nieuwe leven, van het eeuwige leven, van het leven van God. Wel, dat is dezelfde kracht waarmee Jezus van de doden werd opgewekt. Dat is dezelfde kracht waarmee Jezus ten hemel werd opgenomen. Dat is dezelfde kracht waarmee Jezus zit aan de rechterhand van God.

Ik weet het, dat is heel verheven taal. Het klinkt zo plechtig dat Jezus ineens weer aan ons lijkt te ontglippen, zo hoog, zo boven alles verheven, zo ver weg. Maar de bedoeling is net andersom. Zijn kracht en zijn macht staat ons juist ter beschikking. Die staat ten dienste van ons, in onze strijd tegen de machten die ons te machtig zijn, die we niet aankunnen. Dat zegt Jezus dan ook: *“Deze tekenen zullen de gelovigen vergezellen.”* Tekenen waarvan? Tekenen dat God ons met zijn kracht ter zijde staat: *“In mijn Naam zullen ze duivels uitdrijven, nieuwe talen spreken, slangen opnemen; zelfs als ze dodelijk vergif drinken zal het hun geen kwaad doen; en als ze aan zieken de handen opleggen zullen dezen genezen zijn.”*

God, Jezus staat ons dus zijn leerlingen, ons, ter zijde. In heel bijzondere situaties, maar ook in het gewone doen en laten; bij alles wat die leerlingen zeggen, bij alles wat ze doen en ondernemen staat God aan hun zijde. Zo eindigt het evangelie dan ook met de laatste woorden: *“Maar zij, – en dan geeft de evangelist een constatering van wat er gebeurde – zij trokken uit om overal te prediken en de Heer werkte met hen mee en schonk kracht aan hun woord door de tekenen die het vergezelden.”*

Hij die zit aan Gods rechterhand is voortdurend met ons bezig. De hemel is niet ver weg, hij is dichtbij dan ooit. Iedere keer als we door zijn woord worden geraakt, als we iets kunnen wat we uit onszelf niet kunnen: onszelf overwinnen, onszelf loslaten, ons eigen ego (onze eigen koning ik) milderen, dan kan je die bijstand van onze God, onze Heer in de hemel, ondervinden. Dan ervaar je de nabijheid van de hemel. En dat is slechts een teken van iets dat véél groter is. De hemel, het einde der tijden, God zelf. Hij is hier en nu werkelijk in ons leven tegenwoordig. Geloof je dat? Ik zeg niet, voel je dat, maar **geloof je dat?**

Dat is ook wat er in de eucharistie gebeurt. Nadat wij eerst zijn Woord hebben gehoord, mogen wij zo dadelijk Jezus in de kleine witte hostie ontvangen. Kijk dan eens hoe dichtbij Hij is gekomen, hoe de gewone dingen, het brood en de wijn, vaartuigen worden van Gods liefde voor ons. Die grote God, maakt zich klein om ons ten hemel te laten varen.

Amen.